

80,000 Kr. staa, men veed han, hvormange Forsendelser flere der vil blive ved denne Medsættelse af Portoen, og hvad der derved indvindes af de 80,000 Kr.? Det veed han lige saa lidt, som han veed, hvad Staten vil tabe ved, at Brevfortene gaa ned fra 8 til 4 Ore. Naar vi gjøre den Beregning, at en Fjerdedel af Brevenes Antal vil tabes ved, at Brevfort gaa ned fra 8 til 4 Ore, er det jo ikke sagt, at der netop vil tabes saa Meget, som dette Antal repræsenterer i Penge, thi der vil jo rimeligvis komme mange flere Forsendelser af Brevfort, og Statens Tab vil indvindes ved den forøgede Korrespondance, og det Samme gjælder de 80,000 Kr., som det ærede Medlem har talt om. Men hvad der ikke indvindes deraf, hvorfor skal det lægges paa den Del af Befolkningen, som væsentlig er den almindelige Almuebefolkning, der ikke bruger Brevfort, samtidig med at den ærede Ordfører vil have, at de rige kjøbenhavnske Forretningsfolk i et langt større Distrikt og gennem flere regnskabsførende Posthuse, altsaa til meget mere Uleilighed, skulle have deres Forsendelser sendt omkring for 4 Ore. Hvad Retfærdigt er der deri? Dersom han sætter stærk Pris paa dette Lovforslag, hvad jeg ogsaa gjør, naar man kunde komme til nogenlunde retfærdige Bestemmelser her, hvorfor skulle han saa tro, at Landstinget vil mod sætte sig en saa rimelig Foranstaltning? Hvad den ærede Ordfører og hvad det ærede Medlem for Holbæk Amts 3die Valgkreds (Tauber) siger i saa Henseende, tror jeg ikke et Ord paa. Jo stærkere Folkethinget vil sige: Dette er nu vor Villie, at 4 Ore her og 4 Ore der maa følges ad, og Ministeren maa have Bemyndigelse til i enkelte særlige Tilfælde at kunne expedere Breve og Brevringer til et Brevsamlingssted ved Postoptrævninger eller Postanvisninger, desto sikkre faae de Andre Løttelsen. Der er kommet en saadan Kladsel for Ordet Bisnepolitik, saa at ærede Medlemmer nu faae det anbragt overfor de bedst begrundede Forslag. De Herrer ser Spøgelser ved høj lys Dag, de frygte deres egne Skygger fra tidligere Dage. Det er mærkværdigt, som det Ord forfølger dem. Saaledes have de faaet den Formel op: det Bedste er det Godes Fjende. Saaledes siger et Medlem der og et Medlem der,

det vil sige, at det Gode kommer fra Landstinget, det Bedste have vi ganske vist her, men naar det Bedste slaar det Gode ihjel, skulle vi blot tage det, der kommer fra Landstinget, saa ere vi sikke paa, at vi dog faae Noget. Men hvor bliver saa den saglige Forhandling af? Jeg forstaaer det ikke. Jeg kan aldeles ikke forstaa, at Nogen kan være imod Forslaget til § 4, og at Administrationen kan være derimod, er mig ligesledes ubegribeligt. Jeg kan forstaa, at man kan have Noget imod Forslaget til § 6, den Retfærdighed, der hvedes de Korresponderende, som bo omkring de lokale Posthuse, men vi ville være lige billige mod alle Afdelinger af Samsundet og mene, at de have samme Krav paa at betjenes efter ligeligere Regler af Postvæsenet, enten de saa bo paa Landet eller i Byerne. Jeg maa derfor absolut holde paa det Forslag. Jeg stemmer paa disse Forslag i den sikkre Forventning, at Landstinget, naar Ministeriet ikke sætter særlig Pris paa at forhindre Loven, vil gaa ind paa disse velbegrundede Ændringer. Husk paa, at det er Ministeren, der selv har stillet sine Ændringsforslag i Landstinget, og skulde Ministeren sætte særlig Pris paa at udsætte Medsættelsen af Brevfort fra 8—4 Ore til Efteraaret, er der jo ingen Ulykke deri. Det er jo det Eneste, der har nogen væsentlig Betydning i denne Postlov.

Ordføreren (Bajer): Det er en stor Misforstaaelse, hvis det ærede Medlem eller andre ærede Medlemmer ville tro, at vi ved denne Leilighed have taget Klasseinteresser i Betragtning. Det er saa langt fra Tilfælde, at de Goder, der opnaas ved denne Lov, netop komme alle Klasser i Samsundet til Gode. Om end Landboerne kunne ønske at faae enkelte Fordele, som de ikke have nu, vil jeg sige, at det kan snarere opnaas ved at tage denne Lov, som den er, end ved at standse Reformerne nu, da det er meget tvivlsomt, om vi senere igjen kunne tage Sagen op. Det er ikke noget lysteligt Arbejde at forhandle paa denne Maade, denne saakaabte saglige Forhandling, som det ærede Medlem taler om, hvor man tier stille ved 1ste og 2den Behandling, og først ved 3die og eneste Behandling kommer med nye og store Spørgsmaal. Spørgsmaalet om Gebyrerne er først kommet frem nu, jeg skal ikke fordybe mig